

Massa heroïna per a un home sol

La recent detenció de l'empresari d'Elx Victoriano Molina Chacón ha despertat, de nou, l'interès per conèixer l'obscur entrellat de la màfia mundial del narcotràfic. Un personatge mediocre ha saltat a les pàgines de tots els diaris només en una setmana. Ara espera la sentència al Federal Correctional Center de Nova York

Diversos exportadors de calcer tenien la presumpció que alguna cosa podia passar. Però no de les dimensions del cas de Victoriano Molina Chacón. S'havien sentit converses en alguns cercles i taulells de bar, respecte a aquest o a aquell exportador que tornava amb uns grams d'heroïna o cocaïna per als amics. Però no es parlà mai de vuitanta quilos d'heroïna per valor de 38.000.000 de pessetes, clamufllats en caixes de sabates, delictes en el qual està implicat l'esmentat industrial il·licità, de 53 anys, natural d'Elda i conegut per alguns com «el Gitano».

Després de la detenció, a les Illes Bermudes, el dia 3 de març, amb quatre persones més, per part d'agents del Departament de Lluita Antidroga, s'ha sabut que el govern suís li havia congelat diversos comptes bancaris per valor de deu milions de dòlars. També s'ha sabut que els vuitanta quilos d'heroïna havien estat adreçats a Mintor Shoe Co., empresa que Molina Chacón tenia a Nova York, on fa uns quants anys mataren de cinc tirs al cap un soci seu conegut a Elx com «el Bambino».

La possible involució de l'industrial il·licità en una extensa xarxa de narcotràfic que estendria els tentacles des d'Itàlia fins als Estats Units ha causat una forta impressió a Elx, on es considera l'industrial com un home orgullós de les pròpies capacitats, amb poca vida social i vist sovint per algunes cafeteries del mercat del Pla de Sant Josep, a la vora del qual hi ha Comercial d'Molina, S. L., amb una plantilla de vint tre-

M. BUITRAGO
i G. MACIÀ

La fàbrica de Molina Chacón a Elx

balladors, que no acaben de fer-se a la idea que els governs de la Gran Bretanya, Suïssa i els Estats Units hagen posat el seu patró davant la cort novaiorquina de Brooklyn, com si es tractàs d'una pel·lícula de l'estil Made in USA.

Empresaris i exportadors sabaters de reconeguda trajectòria als Estats Units no han tingut cap inconvenient a afirmar que els controls que efectuen els agents duaners d'aquell país, no són gaire estrictes, «quan es tracta de sabates, sempre s'han limitat a obrir-ne només dues o tres, dels milers de caixes que s'hi envien. És a dir, que pots posar en les caixes allò que vulgues, amb molt poques possibilitats que la duana d'entrada les pugui descobrir», declarà un d'ells.

La història recent de Victoriano Molina Chacón és la d'un industrial espanyol detingut en territori anglès i que continua ara en el Federal Correctional Center de Nova York, sota arrest judicial.

«Lògicament, la missió dels fabricants d'Elx no és la de traficant amb drogues, sinó la de fer sabates i vendre-les després. En aquest sentit, el cas de Victoriano Molina es considera, sobretot, com una desagradable excepció; això sense oblidar que la seua culpabilitat no ha estat encara demostrada, i que no té perquè destorbar les excel·lents relacions que el sector del calcer espanyol manté amb els Estats Units», manifestà un portaveu de la patronal il·licitana.

Molina Chacón, amb un xalet en

la partida rural de la Peña de les Àguiles, guardat per uns quants gosos, era fins fa uns dies pràcticament un desconegut, inclús, per als habitants d'Elx, els quals comencen a veure amb indiferència els afers en què es veuen embolicats alguns membres de la seua classe empresarial.

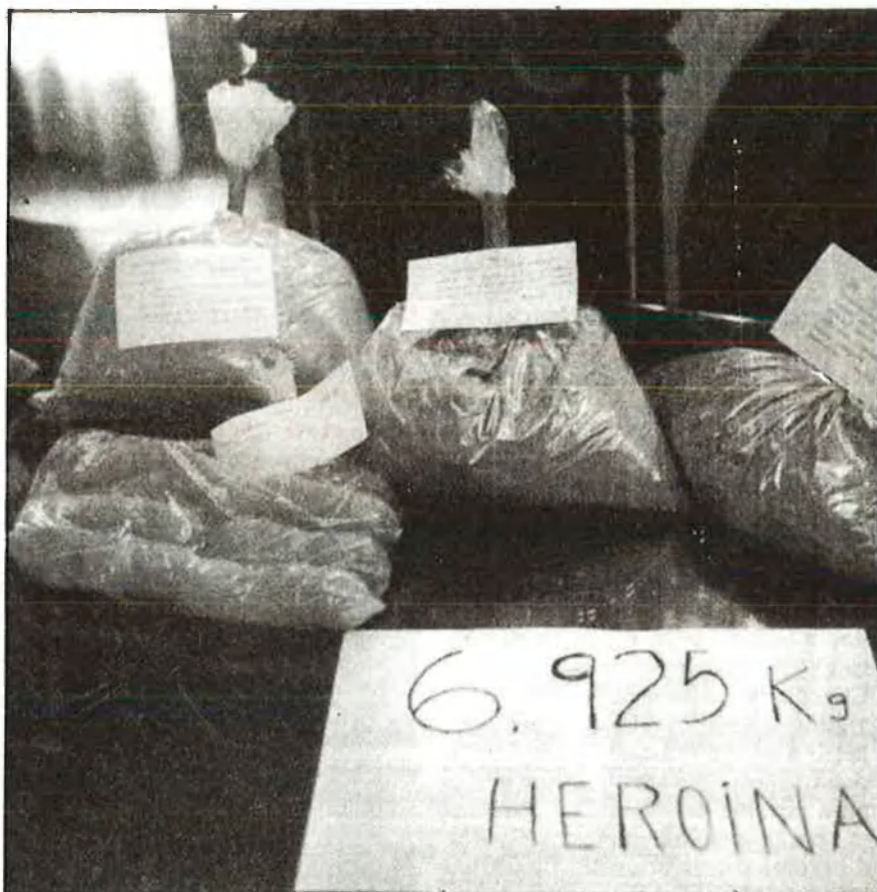
El tancament fraudulent d'empreses i la propagació del clandestinatge han esdevingut *peccata minuta* i han deixat pas als «fraus escandalosos», el primer toc d'atenció dels quals va ser el processament de l'industrial Miguel Hernández, uns quants anys al cap del *ranking* exportador als Estats Units.

Sobre Miguel Hernández sembla pesar més el fet de posseir un xalet residencial valorat en 800 milions de pessetes enmig d'un hort de palmeres il·licita, com també conduir tota classe de cotxes esportius i anar sempre acompanyat d'una dona atractiva. Tot això més que apropiat-se presumptament de quotes obreres o estafar el Fons de Garantia Salarial, amb una responsabilitat civil sobre el seu cap que pot arribar als dos mil milions de pessetes.

Entre els empresaris sabaters i, sobretot, en el cercle d'exportadors il·licitans, fa anys que s'escindí una branca marginal, formada per aquells que començaven a «muntar-s'ho» al EUA pel seu compte, fet que no tingué ni té simpaties al si de la patronal. En aquest cas, caldria incloure els exportadors desmarcats, com Miguel Hernández, els quals, en comptes d'acudir a la Fira d'Elda, prefereixen organitzar-se'n una en la pròpia fàbrica.

El prestigiós *Washington Post* i d'altres diaris nord-americans ja han començat a airejar en la societat del seu país fets com «el paradís del clandestinatge que és Elx» o la detenció d'un industrial il·licita implicat en una important xarxa de narcotràfic. La impressió, evidentment, no pot ser massa bona, però sí prou fonedissa perquè els Estats Units seguesquen comprant més del 40% del calcer que ix del país.

Per ara, Victoriano Molina Chacón es troba a l'espera que el 22 de març se celebre la primera vista del seu cas, davant uns jutges amb poders ben amplis i unes lleis —les nord-americanes— molt dures amb la qüestió del tràfic de droga.

Narcotràfic: el gran negoci del segle

/ Arxiu

Dignes de tota sospita

Banquers i empresaris, darrere l'obscur món de la droga

Ismael LOPEZ

Les històries de gàngsters, policies i rosses esculturals, cadàvers i sobredosis, no són només americanes. Ací, entre nosaltres, resideix i opera un percentatge elevadíssim de la màfia narcòtica internacional.

1980. Fraus i pèrdues per valor de 20.000 milions de pessetes es registren en el port de Barcelona. Dies després, una veu anònima informava un diari català que aquestes xifres i desaparicions eren «cosa de riure al costat d'altres activitats clandestines». Al darrere, segons el confident, es situava una organització «situada aparentment lluny del contraban». Tres anys més tard, les seues

activitats eren investigades, entre les quals hi havia evasió de capitals, tràfic d'armes i de drogues. Empreses d'importació i exportació de pells, cuir adobat i químiques havien estat utilitzades com a tapadora per a transportar la droga. Multinationals de la maquinària pesant havien servit per a les armes. El centre d'actuació era el gran moll barceloní. A Madrid se'n trobaria la direcció política. Ciutadans del petroli, la banca, la indústria i les assegurances componien l'entrellat mafiós. Els membres s'anomenaven «la Corporació».

1984. Roberto Azzoli Valente, fins llavors considerat un empresari honrat, és detingut per la policia. Acusació: legalització o emblan-